

[Birgith Mogensen]

lån. Vi har med tilfredshed noteret os, at der ikke sker ændringer for nybyggeriet af ejerboliger, ligesom erhvervsbyggeriet er holdt udenfor. Tilbage står ejerskifte samt om- og tilbygninger, hvor det foreslås, at løbetiden nedsættes til 15 år, at der indføres en mindstegrænse på 5 pct. for om- og tilbygningslån, samt at adgangen til at yde tillægslån begrænses. Hertil kommer forslag om at lægge loft over institutternes værdiansættelse af den enkelte ejendom i ejerskiftesituationer.

I CD er vi enige i de hensyn, som ligger bag forslaget. Institutternes låneeffektueringer til ejerboliger er steget ganske voldsomt i 1985 på trods af de ændringer, som vi gennemførte i foråret 1985, og vi må nok indrømme, at en stor del af den stigning er gået til forbrug.

De ændringer, vi nu gennemfører, vil have en positiv effekt på denne situation. I CD tror vi også, at løbetidsforkortelsen og loftet over værdiansættelsen vil betyde en stabilisering af huspriserne, ja, måske et svagt fald. Det er jo en gammel sandhed, at jo lettere det er at få finansieret et huskøb, jo større pris er man villig til at betale.

Alt i alt ser vi positivt på forslaget. Kan der ikke skabes flertal for alle dele, vil vi gerne give tilsagn om i udvalget at se på de enkelte elementer i forslaget, så længe helheden og hensigten ikke sættes over styr.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg må indrømme, at det er noget svært at få øje på fornuften i dette forslag. Det er ikke engang $\frac{3}{4}$ år siden, at lånegrænserne for ejerskiftelån blev sænket til 70 pct., og jeg kan ikke huske præcis, hvor mange gange jeg har været med til at debattere ændringer i op- og nedadgående retning af lånegrænserne inden for realkredit i de seks år, jeg har siddet herinde, men med dette her må det i hvert tilfælde være omkring 5 gange, jeg har været med til det, og jeg synes mildt sagt, det er temmelig tåbeligt, at man nu fortsætter med det.

Denne gang gælder det løbetiderne, men det er jo i virkeligheden den samme effekt, man får ud af det, som hvis man sænker selve lånegrænsen, for den effekt, man får ud af det, er, at lånene bliver dyrere. Og de enkelte personer, som er involveret i en om- eller tilbygning eller i et ejerskifte, kan så vælge,

om de i stedet for vil gå ud på det grå marked eller de vil blive. Der skal nok være nogle, der skifter over til det grå marked, men det er vel ikke det, der er hensigten med dette forslag, eller hvad er det? Hvad er faktisk hensigten? Det kunne jeg egentlig godt tænke mig at få at vide af boligministeren.

Jeg synes i hvert tilfælde, forslaget er meget mærkeligt, og jeg forstår slet ikke, at boligministeren fremsætter et sådant forslag, når han faktisk har lovet boligudvalget at komme med en redegørelse til foråret 1986 om, hvordan den sidste begrænsning i lånene, altså vedrørende ejerskiftelånene her fra foråret 1985, egentlig virker, og hvilken effekt det har i form af overflytning til det grå marked. Når man nu alligevel skal lave en eller anden stor økonomisk pakke, sparker man lige dette forslag ind fra sidelinjen. Det er temmelig uforståeligt, vil jeg nok sige.

Den del, der handler om at sætte en undergrænse på 5 pct. i forbindelse med ejerskiftelån og lån til om- og tilbygning, er noget, der kommer til at ramme fuldstændig vilkårligt. Det kommer til at ramme nogle små ombygninger, men det er jo ikke sikkert, de går i stå af den årsag. Det kan være, man i stedet for optager et lån i banken eller et andet sted, hvis banken ikke synes, den bør yde det i øjeblikket.

I øvrigt synes jeg også, det er betænkeligt, at man overhovedet ikke ser på, hvad det er for nogle lån, man rammer. Der er jo en lang række lån, som vel er fornuftige. Synes boligministeren f.eks. ikke, det er fornuftigt at foretage energibesparende foranstaltninger inden for ejerboligbyggeriet, eller hvad? Hvis hensigten var at ramme de egentlige forbrugsorienterede lån, nemlig lån, hvoraf ejeren bruger halvdelen eller $\frac{3}{4}$ af pengene til at købe bil eller noget andet for, måtte man simpelt hen vælge nogle andre metoder end denne her, nemlig metoder, der var målrettede.

Som sagt kan vi ikke gå med til dette her. Vi synes mildt sagt, det er kaotisk. Det eneste positive, jeg kan se i det, er, at man øjensynlig vil have en skærpet administration af tilsynet med realkreditinstitutterne, men det kunne man jo have fremlagt på et andet tidspunkt, og det er jo i virkeligheden ikke det, der på nogen måde bærer dette forslag.

Arne Bjerregaard (KrF):